

sige det meget populært, er det altså spørgsmålet om, hvorvidt pengene skal stå på en konto i Spar Nord eller hos »Spar Thor«, indtil der er behandlet patienter for dem. Det spørgsmål må ikke skygge over hensigten med ordningen, som er at få behandlet flere patienter og få ventelisterne bragt ned. Og det virker.

Hvis man ser på ventelistestatistikken for de 18 mest almindelige operationer, kan man se, at ventetiden er faldet markant bare fra juli til november. Når det gælder ventetid til forundersøgelse, er tallet faldet fra 11 til 8 uger: 27 pct. Når det gælder ventetid til behandling, er ventetiden faldet fra 14 til 11 uger. Ganske markante resultater.

Over hele landet er der sygehusafdelinger, der kan berette om succeshistorier, også i det nordjyske, hvor man virkelig får høvlet af ventelisterne. Lad mig nævne, at ventetiden på prostataoperationer på Aalborg Sygehus i løbet af det sidste halve år er faldet fra 130 uger til nu 16 uger.

Derfor må dette spørgsmål om »Spar Thor« kontra Spar Nord ikke dække over alt det her, og jeg har derfor valgt at bilægge denne strid om kejserens skæg ved at meddele amtsborgmester Orla Hav og i øvrigt også to andre amter, Storstrøm og Fyn, hvor den tilsvarende problematik gør sig gældende, at de beløb, de tre amter skulle betale tilbage i morgen, kan afvente den kommende afregning i december og således kan modregnes ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren har mulighed for at vende tilbage med det, han ikke nåede at få sagt i første omgang.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

... i et eventuelt tilskudsbeløb for den måned.

Kl. 14.00

Første næstformand (Svend Auken):

Selv med en liberal fortolkning er taletiden overskredet.

Arne Toft (S):

Jeg siger tak til ministeren for svaret. Jeg synes, det er meget positivt. Når problemet ikke er større, end om det hedder »Spar Thor« eller Spar Nord, synes jeg, det er fornuftigt, at ministeren har gjort, som han har gjort. Det vil jeg gerne kvittere for.

Det kan så godt være, at mit næste spørgsmål er overflødig, men jeg vil alligevel godt stille det: Kan ministeren bekræfte, at han offentligt ved flere lejligheder har tilkendegivet, at ændringer af reglerne med tilbagevirkende kraft ikke medfører, at nogle amter skal tilbagebetale allerede udbetalte beløb fra de der 1½ mia. kr.-puljer? Det kan man så hurtigt svare på.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er glad for, at hr. Arne Toft tager positivt imod det, jeg siger, så meget desto mere, som at det her jo er én stor positiv historie, der handler om, hvordan denne regering i modsætning til tidligere regeringer ved at møde amterne konsekvent med penge og krav om præstation faktisk opnår markante resultater: ventetider, der i øjeblikket rasler ned, en behandlingskapacitet, der øges ganske gevaldigt.

Jeg tror, at en del af de misforståelser, der har været i den her sag, i virkeligheden skyldes, at regeringen har været lidt flink. For tanken med de 1½ mia. kr. var jo populært sagt, at amterne måned for måned kunne sende regninger ind til regeringen, der var et præcist spejlbillede af det, man i den måned havde lavet mere, end man ellers skulle have lavet uden de 1½ mia. kr.

For at give amterne nogle penge at køre med har vi så ved siden af at honorere disse regninger også udbetalt nogle forskudsbeløb. Der har været mange situationer hen over året, hvor vi har korrigeret i de forskudsbeløb, fordi tanken har været, at de penge, man havde til rådighed – altså både dem, man havde indtjent, og dem, man havde fået udbetalt a conto – nogenlunde matchede det præstationsniveau, man var på.

Sagen fra Nordjylland om de 27,7 mio. kr. er præcis sådan en sag, og det er så også derfor, jeg har sagt: Lad nu ikke det her spørgsmål om likviditet, om pengene skal stå på en sparekasse i Nordjylland eller de skal stå i statens pengeinstitut, skygge over den fælles bestræbelse, det må være, at vi bruger denne enorme saltvandsindsprøjtning til at få sat mere gang i behandlingen rundt omkring på landets sygehuse, sådan som man også på fornem vis har gjort det i det nordjyske, bl.a. med det eksempel, jeg har givet her.

Mit signal har været, at penge, man har tjent op, regninger, der er honoreret, skal man selvfølgelig aldrig nogen sinde mødes med krav om tilbagebetaling af, og det er man heller ikke blevet mødt med. Og nu har vi altså yderligere vist den flinkhed at sige om de 27,7 mio. kr., man egent-